

האוצר איננו עוד

גדולתו של מנחם אלון הייתה לא רק בלמדנותו ובעושרו הרוחני, אלא בידעו לשאת כתר זה בצנעה ולטפח כך את דרך מחשבתו ואת עושרו הרוחני ● לא היה שני לו בדרכו זו

מאיר שמגר

נשיא בית המשפט העליון בדימוס

טים; חבר ועדות ציבוריות ומרצה באוניברסיטה העברית בדיני משפחה ובמשפט עברי.

השופט אלון ז"ל עמד בראש החברה למשפט עברי כפרופסור מן המניין וכחבר הוועד הפועל בוועדת הקבע של האוניברסיטה העברית. כשיא בפעולת המחקר הענפה שלו יש לראות ללא ספק את ספרו על תולדות המשפט העברי, מקורותיו ועקרונותיו, שהיה ליצירת מופת ומתווה דרך לרבים בשפות רבות. אלון היה לעורך המחלקה למשפט עברי באנציקלופדיה העברית ובאנציקלופדיה יודאיקה, וייסד מחלקה למשפט עברי בכמה אוניברסיטאות זרות, להעשיר תורה ולהאדירה.

בכהונתו כשופט בית המשפט העליון לא זנח את דרך חייו ואת עקרונותיו. כשופט וכמשנה לנשיא בית המשפט פעל רבות להעשרת המשפט על ידי החדרת כללים של המשפט העברי לתוך עולם ההלכה החילוני, מתוך אמונה כי התמודדות של המשפט העברי עם בעיות שזמננו גרם תפיח בו, כדברו, רוח רעננה ומשיבת נפש שיש עימה תסיסה של יצירה.

גדולתו של מנחם אלון יקירנו ז"ל הייתה לא רק בלמדנותו ובעושרו הרוחני, אלא בידעו לשאת כתר זה בצנעה ולטפח כך את דרך מחשבתו ואת עושרו הרוחני. לא היה שני לו בדרכו זו, ולצערנו הרב האוצר שעמד לרשותנו איננו עוד. יהי זכרו ברוך. ❧

השופט אלון פעל רבות להעשרת המשפט על ידי החדרת כללים של המשפט העברי לתוך עולם ההלכה החילוני, מתוך אמונה כי התמודדות של המשפט העברי עם בעיות שזמננו גרם תפיח בו רוח רעננה ומשיבת נפש שיש עימה תסיסה של יצירה

ידידי וחברי המנוח הפרופסור והשופט מנחם אלון ז"ל היה לא רק עילוי משפטי ובר-אוריין בהלכה החילונית דהאידינא ובהלכה במסורת ישראל, אלא גם אדם ליברלי ופתוח, מלא רגשי אנושיות ורעות למופת כלפי כל אדם הפונה אליו בבקשה לשוח עימו ולשמוע את דברו.

השופט המנוח היה יליד דיסלדורף שבגרמניה, אך משפחתו נמלטה מן הגיהנום הנאצי בעוד מועד. בעלותו ארצה, והוא עוד צעיר בימים, ביקש להימנות עם תלמידי ישיבת חברון. נעתרו לבקשתו, והוא למד שם כשמונה שנים ואף הוסמך לרבנות על ידי שני הרבנים הראשיים לישראל. משם נפתחה דרכו רבת המעש, שבה היה למומחה ראשון במעלה בהלכה ולבוגר מבריק של מוסדות השכלה לסוגיהם שפתחו בפניו ברצון את שעריהם כדי ליהנות מחוכמתו ומלמדנותו. הוא נענה להם והעשיר את הרבים ברב-גוניותו למופת כדי שישאבו מעצתו ומפרי מחקריו.

הוא לא זנח דרכו, ובעקבות תקופה בחייו שבה פעל במלחמת השחרור כתובע צבאי בצפון הארץ ולאחר מכן בירושלים, היה גם לפרקליט מן השורה, חבר לשכת עורכי הדין, וזאת בלי לזנוח את המשך דרכו במחקר התלמוד, ההיסטוריה והפילוסופיה. הוא זכה בתוארי אקדמיה לרוב, והתמנה ליועץ בכיר ליועץ המשפטי לממשלה ולמשרד המשפ-